

Shrnutí:

Základní umělecká škola Praha 5, Košíře, Na Popelce 18 zorganizovala v rámci projektu Join in and make a change spolufinancovaného Evropskou unií dvě skupinové diskuse. Hlavním cílem diskusí bylo prozkoumat stav inkluze na českých školách a stanovit hlavní problémy a překážky, které brání našim učitelům v lepší inkluzivní práci. Účastníci jedné diskuse byli žáci různých základních škol a víceletých gymnázií ve věku 8–15 let, v další skupině pak byli dospělé klíčové osoby jako například učitelé, ředitel školy, dětský psycholog a další.

Demografie účastníků

Ve skupině bylo 24 účastníků:

- 18 dívek a 6 chlapců
- Ve věku 8 – 15 let
- Ze 13 různých základních škol a víceletých gymnázií

Závěry:

Za dobrý kolektiv zodpovídají děti i učitel

- Děti při budování kolektivu potřebují pomoc od učitele (dospělého)
- Učitel by měl třídě poskytnout prostor pro budování kolektivu
- Škola by měla žákům poskytnout prostor pro budování školního kolektivu (nemít zákaz odcházení ze třídy při malých přestávkách, ...)
- Učitel by měl být dětem k dispozici jako podpora při řešení konfliktních situací (učitelé jsou ve sborovně, případně na jiném patře, nejsou ochotní zasahovat)
- Vhodná práce učitele může mít výrazný pozitivní vliv na třídní kolektiv
- Učitel by měl znát svou třídu
- Učitel by měl vědět jaké děti jsou mu schopné pomoci při budování kolektivu a pracovat s tím
- Společný cíl pomáhá tužit kolektiv
- Pro dobrý kolektiv je důležitá důvěra
- Děti mají zájem podílet se na běhu školy a její atmosféře (parlamenty, ...), ale nechtějí funkce pro funkce

„Já bych chtěl vzkázat našemu panu řediteli, aby třeba se začal trochu zajímat i o tu školu, aby nám tam bylo příjemně a nejenom aby zvýšil svojí vlastní prestiž, že jsme prestižní výběrová škola a umíme všechno, ale aby to pro nás byl příjemný tam být, v té škole, protože je to tam ně takový úplně ono v tomhle ohledu.“

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+

Tento report vznikl z diskuse pořádané ZUŠ Na Popelce 18, Praha 5 v rámci projektu:
„Join in and make a change“ spolufinancovaného Evropskou unií.

Pomoc občas potřebují všechny děti

- Pochopení a vysvětlení speciálních potřeb dětí, které je mají, je důležité (když rozumím co má někdo za problém, tak pak respektuji, co potřebuje)
- Je špatné, když asistent pomáhá jednomu člověku se známkovanou prací a ten pak kvůli tomu dostane jedničku, zatímco ostatní děti mají horší známku
- Není spravedlivé, když má dítě s úlevami mírnější hodnocení stejné práce, naopak je o dost lepší, když dítě dělá jinou jednodušší činnost (doplňovačka místo diktátu, ...)
- Učitel by měl nabízet plnou podporu a pomoc všem ve třídě, nejenom těm, co mají hendikepu
- Možnost opravit známku by měli mít všechny děti, ne jenom ty s hendikepou
- Inkluze je dobrá pro děti s hendikepou, protože se tyto děti naučí žít mezi „normálními“ dětmi
- Inkluze je dobrá i pro ostatní děti ve třídě, protože si zvyknou na odlišnost
- Děti nevědí, která porucha je která, kdo má jaké potřeby, a to nejen u spolužáků ale i u sebe, a nejde jim korektně vyjádřit, že je někdo hendikepovaný
- Agresory vnímají jako vyloučené

„Ten kluk, kterej je u nás, u toho paní učitelka je furt, při diktátu dneska u něj byla a říkala mu, že to má špatně, a nakonec z toho teda dostal dvojku a já na diktáty nejsem dobrá a není u mě.“

Hlášení a vyvolávání

- Děti cítí, že by jim učitel měl dát ve třídě spravedlivý prostor, vadí jim časté vyvolávání oblíbenců
- Děti cítí, že když se hlásí, dávají najevo, že něco umí a chtějí to předvést, pokud učitel vyvolá někoho, kdo se nehlásil, berou to jako dvojitou schválnost (nemůžu ukázat co umím a zároveň je někdo jiný nucen ukázat co neumí)
- Děti pozitivně hodnotí alternativní systémy vyvolávání (například žáci se vyvolávají mezi sebou, s určitými pravidly tak aby to bylo co nejspravedlivější)

„Nemám ráda takový učitelé, který vidí, že se prostě hlásíte, ale potom se u vás kamarádka vedle přihlásí, prostě jako něco, když si dělaj oblíbence a neoblíbence a prostě vidí že to víte, tak vyvolaj schválně někoho jinýho a když vidí, že to nevíte nebo se nesoustředíte, tak vás schválně vyvolají.“

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+

*Tento report vznikl z diskuse pořádané ZUŠ Na Popelce 18, Praha 5 v rámci projektu:
„Join in and make a change“ spolufinancovaného Evropskou unií.*

Cílem učitele by nemělo být testovat, ale naučit

- Neznámkové odměny jsou dobrou motivací (zelený okýnka, když nic nezapomenou, berušky do sešitu, pluska, bonbóny, ...)
- Když děti učí děti je to dobré, protože vysvětluje dětskou řečí, do prezentací dávají to, co je zajímavé
- Když děti v rámci výuky mají něco opravit a oznámkovat mají pak lepší pochopení pro učitele (chyby jsou různě velké, ...)
- Děti vnímají zodpovědnost za udržení pozornosti částečně i na straně učitele (být zajímavější, nenechat děti 6 hodin sedět, poslouchat nudný výklad a zapisovat, ...)
- Učitel by měl děti při první hodině probudit
- Je dobré, když se během hodiny něco hraje – rozbití přednáškového stereotypu
- Práce v malých skupinkách je skvělá, ale učitel by měl dát pozor, aby se do práce zapojili v rámci skupinky všichni
- Je dobré, když učitel rozdělí děti na skupiny a každá pracuje na něčem jiném a on má pak více času na vysvětlení učiva menšímu počtu žáků
- Učitel by měl lépe zjišťovat, jestli děti porozuměli látce, případně jim pomoci identifikovat co je potřeba lépe vysvětlit a být připraven na možnost, že je to všechno

„Když už se učitel zeptá, jestli tomu děti rozumí, tak by měl být ochotný jim to znovu vysvětlit a né jim vynadat, že měli dávat lepší pozor.“

Děti chtějí být pro učitele partnery, ne podřízení a ne kamarádi

- Děti vnímají řvaní, vyhrožování a vyčítání jako neefektivní, plané výhrůžky podřívají autoritu učitele
- Řvaní, že má třída něco zlepšit, není pomoc, ale naopak blokuje komunikaci a odhalení skutečného problému
- Učitelé by měli dětem naslouchat, nechat je domluvit a nedomýšlet co děti chtějí říct – cílem je porozumět
- Dát dětem možnost vyjádřit svůj názor, diskuse

„Náš zeměpisář by měl přestat říkat vtipy s tím že 5.1. Lenin řekl, nebo aby přestal vyprávět, jak jezdil stopem po Grónsku, sice já ho chápu, ale teďkon máme za půl roku probrat Afriku, Asii a ještě něco, tak aby trochu hleděl na to, že my nejsme géniové a ať ho trochu zajímá jestli to někdo umí.“

Spolufinancováno
z programu Evropské unie
Erasmus+

*Tento report vznikl z diskuse pořádané ZUŠ Na Popelce 18, Praha 5 v rámci projektu:
„Join in and make a change“ spolufinancovaného Evropskou unií.*